

નકશાવિજ્ઞાન (Cartography)માં સ્થળવર્ણન નકશા મહત્વનું સ્થાન ધરાવે છે. માપ પ્રમાણેના નકશામાં મોટા માપના નકશા તૈયાર થાય છે. મોટા માપના નકશાના પેટા પ્રકારમાં સ્થળવર્ણન (Topo sheet) નકશાનો સમાવેશ થાય છે. નકશા, નકશાનાં અંગો તથા નકશાના પ્રકારો વિશે આપણે અગાઉનાં પ્રકરણોમાં માહિતી મેળવી છે. આ પ્રકરણમાં સ્થળવર્ણનના નકશા વિશે વિશેષ માહિતી મેળવીએ. સ્થળવર્ણન નકશામાં નાના ભૌગોલિક વિસ્તાર ઉપર રહેલાં પ્રાકૃતિક તત્ત્વો (પર્વતો, નદીઓ, મેદાનો, જળસથ્યો વગેરે) તથા સાંસ્કૃતિક તત્ત્વો (વસાહતો, વસ્તી, કૃષિ, બંધ-યોજનાઓ, શહેરો, પરિવહન માર્ગો વગેરે)ની માહિતી આપવામાં આવે છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો આ પ્રકારના નકશામાં જે-તે સ્થળ વિશેનું સંપૂર્ણ વર્ણન કરવામાં આવે છે. માનવજીવન અને ભૌગોલિક પરિસ્થિતિ વચ્ચેના પારસ્પરિક સંબંધોનું અર્થઘટન અને મૂલ્યાંકન સ્થળવર્ણન નકશામાં વિશેદ્ધ રીતે થાય છે. પ્રાદેશિક આયોજન અને પ્રાદેશિક વિકાસની તરાહ નક્કી કરવા સ્થળવર્ણન નકશા ખૂબ જ ઉપયોગી બની રહે છે. પ્રાદેશિક કુદરતી સંપત્તિનું વિગતપૂર્ણ વર્ણન આપનારા નકશા સાંસ્કૃતિક વિકાસની સમયાઓ હલ કરવામાં મદદરૂપ બને છે. ટૂંકમાં, સ્થળવર્ણનના નકશામાં જે-તે સ્થળની સંપૂર્ણ માહિતી ચોકસાઈપર્વકના સર્વેક્ષણ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવે છે.

આ પ્રકારના નકશાની જરૂરિયાત 1891માં પેન્ક (Penck) સૂચવી હતી. હાલ વિશ્વના ઘડા દેશોએ પોતાના પ્રદેશના સ્થળવર્ણન નકશાની વિવિધ શ્રેણીઓ પ્રકાશિત કરી છે. ભારતમાં ધી સર્વ ઓફ ઇન્ડિયા(ઉત્તરાંહં) દ્વારા સ્થળવર્ણન નકશા તૈયાર કરવામાં આવે છે.

સ્થળવર્ણન નકશા નિર્માણ-કાર્યના તબક્કા :

પ્રથમ તબક્કો : આ તબક્કામાં સમગ્ર ભારતીય વિસ્તારોના 4° અક્ષાંશવત્ત અને 40° રેખાંશવત્ત વાપ ધરાવતા પ્રદેશના વિસ્તારો સ્થળવર્ણનના નકશામાં સમાવવામાં આવ્યા છે. નકશાનું પ્રમાણમાપ 1 : 10,00,000 રાખવામાં આવ્યું. તેમને 1, 2, 3, 4..... એવા કમાંક આપવામાં આવ્યા. (કમાંકન આપવાની પદ્ધતિ આકૃતિ 17.1માં દર્શાવી છે.)

દ્વિતીય તબક્કો : આ તબક્કામાં પ્રયેક કમાંકના વધુ 16 વિભાગો કરવામાં આવે છે. આ પેટા વિભાગનો વ્યાપ 10° અક્ષાંશ $\times 10^{\circ}$ રેખાંશ રાખવામાં આવે છે. આ પ્રયેક પેટા વિભાગનું અંગેજ મૂળાક્ષર Aથી P સુધીનું નામાંકન કરવામાં આવે છે. અક્ષરો લખવાનો કમ ઉત્તરથી દક્ષિણ છે. અહીં 10° ડિગ્રી જેટલો વિસ્તાર સમાવવામાં આવે છે તેથી તેને ડિગ્રી શીટ (Degree sheet) કહે છે.

તૃતીય તબક્કો : આ તબક્કામાં દ્વિતીય તબક્કાના પ્રત્યેક વિભાગના ફરીથી 16 પેટા વિભાગ પાડવામાં આવે છે. પ્રત્યેક નકશાનો વ્યાપ $15'$ (મિનિટ) અક્ષાંશથી $15'$ (મિનિટ) રેખાંશ હોય છે. પ્રત્યેક પેટા વિભાગને 1થી 16 અંક આપવામાં આવે છે. તેથી પ્રત્યેક ડિગ્રી શીટ નકશાના A ના 16, Bના 16, Cના 16 એ રીતે આગળ પ્રમાણે ગણાતરી કરતાં કુલ 256 નકશા તૈયાર થાય છે. અગાઉ આટલા વાપના નકશાનું પ્રમાણમાપ 1 ઈંચ : 1 માર્લિં રાખવામાં આવતું હતું. તેથી તેમને વન ઈંચ (One Inch) નકશા કહેવાય છે. નકશાને આ પદ્ધતિ પ્રમાણો આપવામાં આવેલા નકશાનો સૂચક અંક (સૂચકાંક - Index Number) કહે છે. આ તબક્કાના આધારે આકૃતિ 17.1નો અભ્યાસ કરો.

પ્રયેક સ્થળવર્ણન નકશામાં ઘણી વિગતોની માહિતી આપવામાં આવે છે. આ વિગતોને સમજવી ખૂબ જરૂરી છે. કુદરતી અને માનવ સર્જિત તત્ત્વોને ઓળખવા માટે તેમની ચોક્કસ સંજ્ઞાઓ નક્કી કરવામાં આવી છે. આ સંજ્ઞાઓની મદદથી સ્થળવર્ણનના નકશાનું વાચન કરી શકાય છે અને પછી જ તેનું અર્થઘટન થઈ શકે છે. અર્થઘટન કરવા માટે કેટલાક મુદ્દા ઘાનમાં લેવામાં આવે છે :

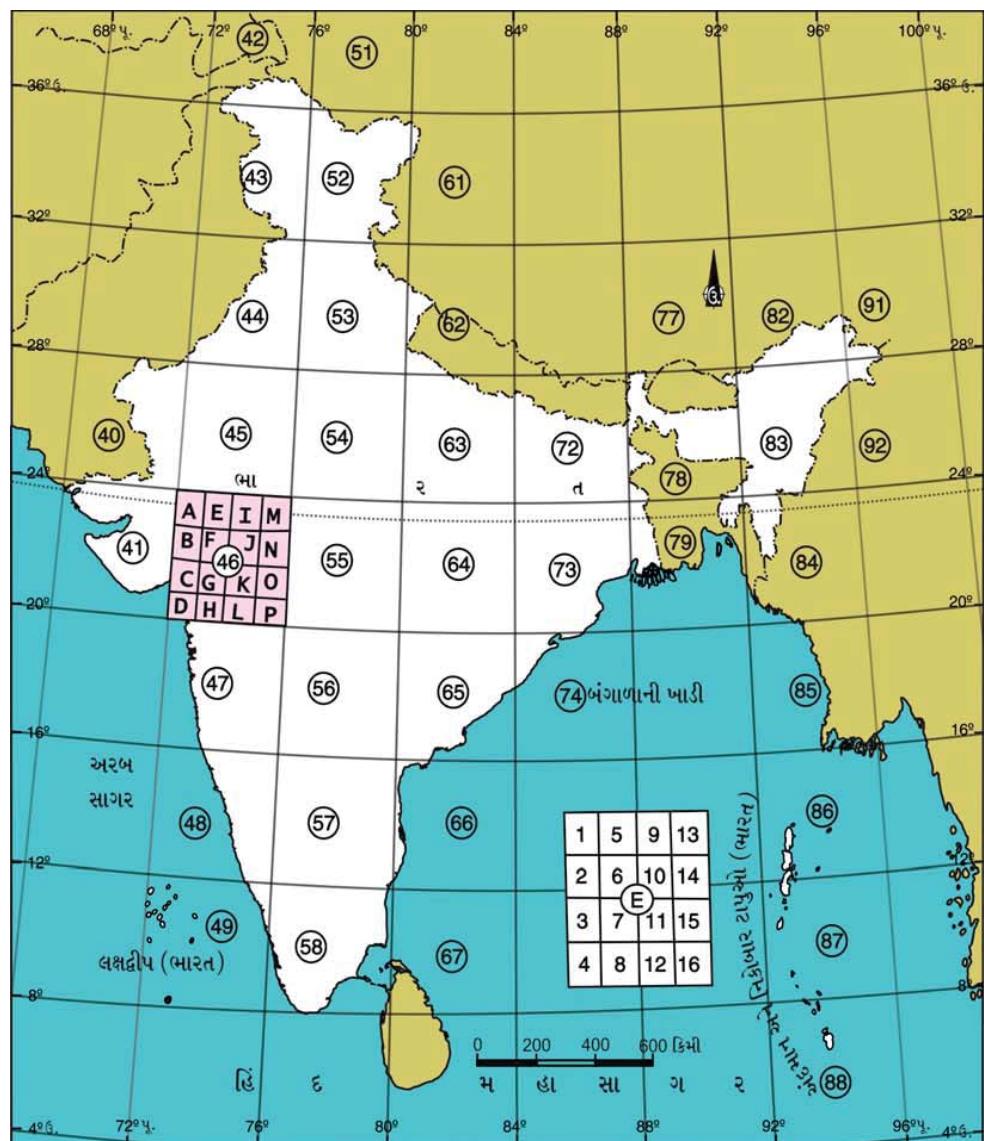
(1) પ્રારંભિક માહિતી (Marginal Information) (2) પ્રાકૃતિક તત્ત્વો (Physical Features)

(3) સાંસ્કૃતિક તત્ત્વો (Cultural Features) (4) ઉપસંહાર (Conclusion)

પ્રારંભિક માહિતીમાં નકશા વિશેની સામાન્ય વીગતો હોય છે. તેમાં નકશાનો સૂચકાંક, મુખ્ય અને પેટા પ્રદેશો, સર્વેક્ષણ તથા પ્રકાશન-વર્ષ, અક્ષાંશીય અને રેખાંશીય વ્યાપ, ચુંબકીય નમન, ઊંચાઈનો એકમ વગેરે વીગતો આપવામાં આવે છે. આ બધી અને અન્ય વીગતો નકશામાં આપેલી હોય છે.

પ્રાકૃતિક તત્ત્વોની માહિતીમાં પ્રદેશના ખૂબજીની વીગતો આપવામાં આવે છે. ઊંચા-નીચા પ્રદેશો, ખૂબજીનો ઢોળાવ, શિખરો, ઉચ્ચપ્રદેશો, મેદાન વગેરે ભૂમિ-સ્વરૂપોનો જ્યાલ આપવામાં આવે છે. ત્યાર પછી જળપ્રણાલી, વનસ્પતિ-પ્રદેશો વગેરેની વીગતોનો સમાવેશ કરવામાં આવે છે.

સાંસ્કૃતિક તત્ત્વોમાં શહેરી અને ગ્રામ્ય વસાહતો, પરિવહન, દૂરસંચારની વ્યવસ્થાઓ, બેત-પ્રદેશો, સિંચાઈ વગેરે વીગતોનો જ્યાલ આપવામાં આવે છે. રૂઢ સંજ્ઞાઓ અને સાંકેતિક ચિત્રો દ્વારા ભૂ-સપાઠી ઉપર રહેલી વીગતો નકશામાં દર્શાવવામાં આવે છે. તેમાં રંગ અને ભૌમિતિક આકૃતિઓનો ઉપયોગ થાય છે.

વન હેચ નકશા				ક્વાર્ટર હેચ નકશા			
A	1 5 9 13 2 6 10 14 3 7 11 15 4 8 12 16	I	M				
B	F	J	N				
C	G	K	O				
D	H	L	P				

☒ 46 સૂચક આંકવાળા નકશામાં E/12નું સ્થાન

આ રીતે A થી P સુધીના પ્રત્યેક નકશાના 16 ઉપભાગો પાડવામાં આવે છે.

17.1 સ્થળવર્ણન નકશાના સૂચક અંક આપવાની પદ્ધતિ

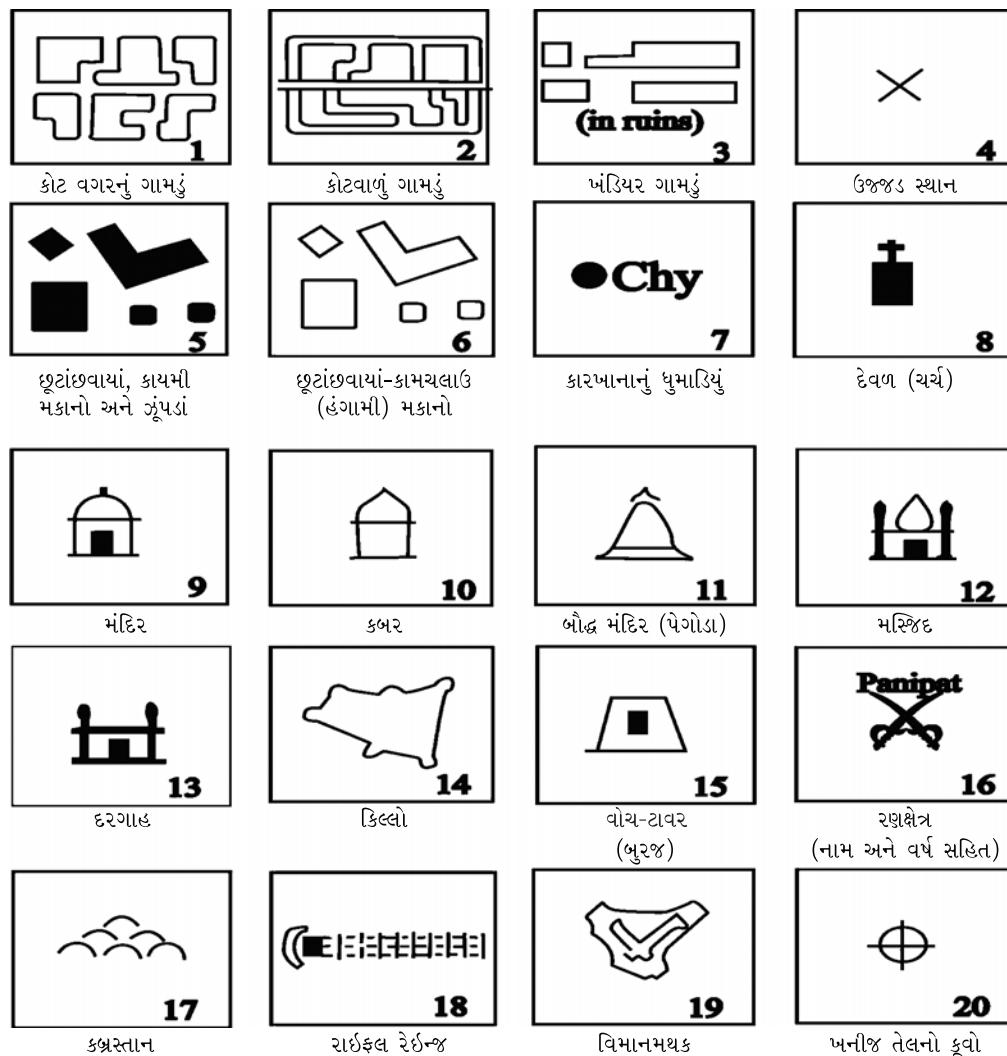
સ્થળવર્ણના નકશામાં ભૂપૃષ્ઠની ઊંચાઈ દર્શાવવા માટે ચિત્રાત્મક અને ગાણિતિક એમ બે પદ્ધતિઓ વપરાય છે. ચિત્રાત્મક પદ્ધતિથી પ્રદેશના સામાન્ય ભૂપૃષ્ઠનો જ્યાલ મળે છે જ્યારે ગાણિતિક પદ્ધતિથી સ્થળની વાસ્તવિક ઊંચાઈ જાડી શકાય છે. સ્થળ ઉચ્ચાંક (Spot hight) પદ્ધતિમાં એક નાનું બિંદુ દર્શાવી તેની બાજુમાં તેની ઊંચાઈ લખાય છે. બેંચમાર્ક (Bench Mark) અને ન્રિકોણમિત્ય સ્થાન (Triangulation Point) દ્વારા કોઈ પણ ચોક્કસ સ્થાનની ઊંચાઈ (Trig point) દર્શાવી શકાય છે. સપાટી પરના ઊંચાડા-નીચાણનો સચોટ જ્યાલ સમોચ્ચતા રેખાઓ (Contour Lines) પદ્ધતિથી મેળવી શકાય છે. માન્ય રાખેલ સમુદ્રસપાટીથી એકસરખી ઊંચાઈ ધરાવતાં સ્થળોને જોડતી નકશા પરની કાલ્યનિક રેખાને સમોચ્ચતા રેખા કહે છે. નકશામાં સમોચ્ચતા રેખાઓ નિશ્ચિત તફાવતે જ દોરવામાં આવે છે. મોટે ભાગે 20 કે 50 મીટરના તફાવતે આ રેખા દોરવામાં આવે છે.

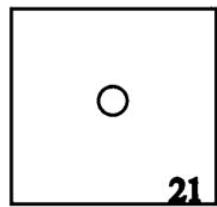
રૂઢ સંશાઓ (Conventional Signs)

નકશામાં ભૂપૃષ્ઠ પરની અનેક પ્રાકૃતિક અને સાંસ્કૃતિક વીગતો દર્શાવવા માટે ચોક્કસ પ્રકારનાં ચિહ્નો વપરાય છે. આ ચિહ્નોને રૂઢ સંશાઓ કે સાંકેતિક ચિહ્નો કહે છે. ભૂમિકાપન અથવા સ્થળવર્ણન નકશા (Topo sheets)માં વીગતો દર્શાવવા માટે વપરાતાં ચિહ્નો આંતરરાષ્ટ્રીય ક્ષાણે માન્ય થયેલાં છે. ભારતીય પ્રદેશના સ્થળવર્ણન નકશા ભારત સરકાર દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવે છે.

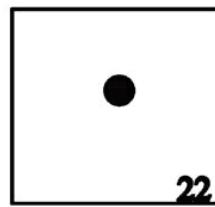
નકશામાં આપેલી રૂઢ સંશાઓને આધારે તે નકશામાં દર્શાવેલી વસાહતો તથા પરિવહન પ્રણાલી વિશે જાણી શકાય છે. વસાહતો લાલ રંગથી દર્શાવાય છે. નાનું ગામ કે મોટું શહેર હોય તે તેના અનિયમિત આકારથી ઓળખાય છે. કેટલીક ગ્રામીણ વસાહતો પરિવહન માર્ગોની નજીક આવેલી હોય છે. તેમની લંબાઈ વધુ હોય છે, તેથી તેમને રૈન્ઝિક (Linear) વસાહતો કહે છે. તે ઉપરાંત સુચાયિત (Compact), છૂટીછવાઈ અથવા પ્રકીર્ણ (Scattered) અને વૃત્તાકાર (Ring Type) વસાહત પ્રણાલી પણ હોય છે.

ભારતીય સ્થળવર્ણન નકશામાં ઉપયોગમાં વેવાતી રૂઢ સંશાઓ (ધી સર્વ ઓફ ઇન્ડિયા દ્વારા પ્રમાણિત)

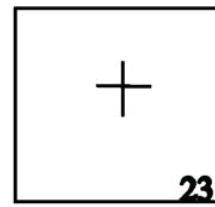

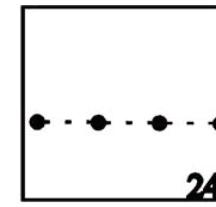
કાચો ફૂવો

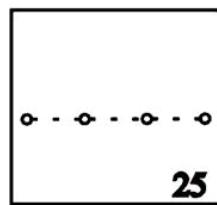
પાકો ફૂવો

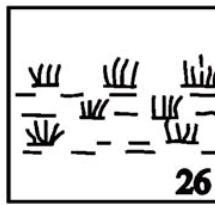
જરો

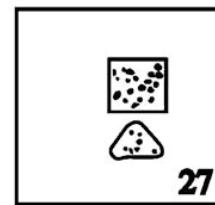
પાણીની પાઈપલાઈન

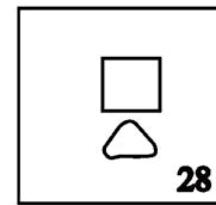
ખનીજ તેલની
પાઈપલાઈન

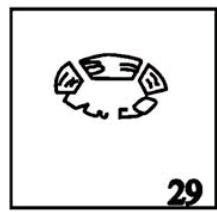
વનસ્પતિ અને કાદવવાળી
ભીની જમીન

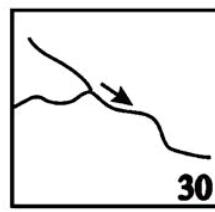
મુદ્દતી તગાવ કે
સરોવર

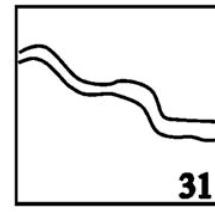
કાયમી તગાવ કે
સરોવર

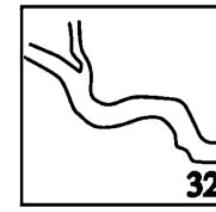
પથરની ખાડા

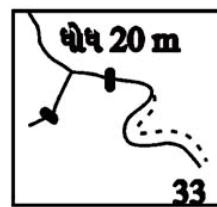
સાંકડા પટવાળો જલપ્રવાહ
(જરણ) - (એકવડી રેખાથી
દર્શાવેલો)

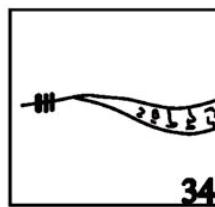
પહોળા પટવાળા મુદ્દતી
જલપ્રવાહ (બેવડી રેખાથી
દર્શાવેલો)

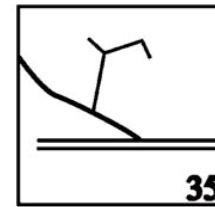
પહોળા પટવાળો
જલપ્રવાહ
(બેવડા દર્શાવેલો)

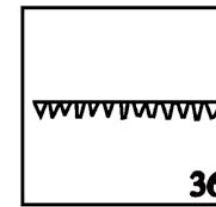
જળધોધ

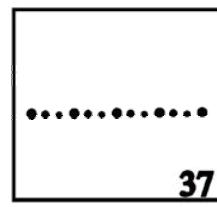
જળપ્રપાત

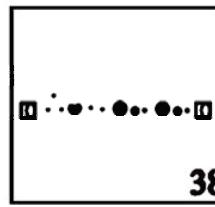
નહેર

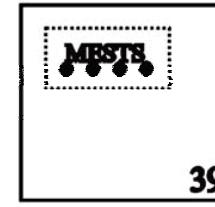
બંધ

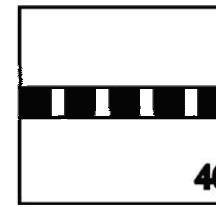
ટેલિફોન લાઈન

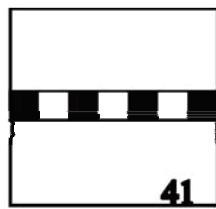
રઝુમાર્ગ
(રોપ-વે)

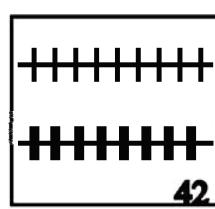
બિનતારી સંદેશામથક

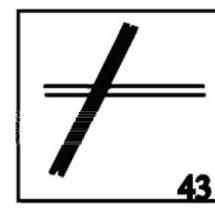
દિમારી પહોળો
રેલમાર્ગ

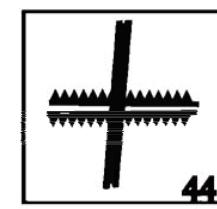
એકમાર્ગ પહોળો
રેલમાર્ગ, રેલવે-
સ્ટેશન સહિત
(સાંકડો) રેલમાર્ગ

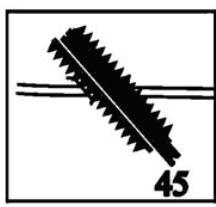
(અ) એકમાર્ગ અન્ય
(સાંકડા) રેલમાર્ગ
(બ) દ્વિમાર્ગ અન્ય

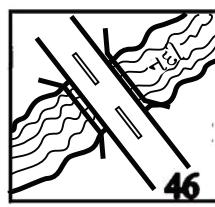
રેલમાર્ગ અને સરક એક
જ સપાટીએ એકભોજને
ઓળંગો (કાપે) તે સ્થાન

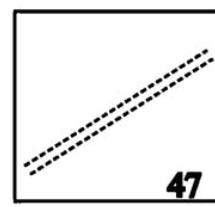
રેલ ઉપર સરક

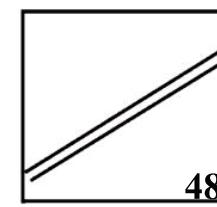
સરક ઉપર રેલમાર્ગ

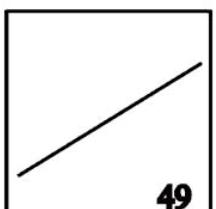
નદી ઉપર પુલ

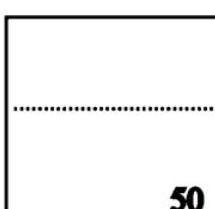
કાચી સરક
(માઈલદર્શક પથથર સાથે)

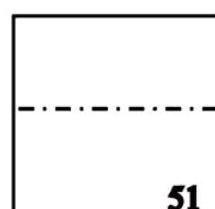
પાકી સરક

ગાડમાર્ગ

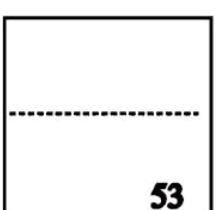
કેડી અથવા પગાંડી

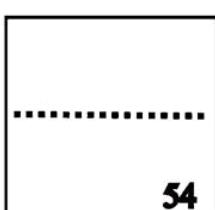
આંતરાખ્યીય સીમા

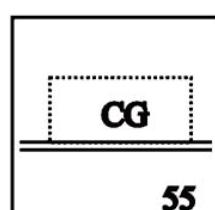
રાજ્યની સીમા

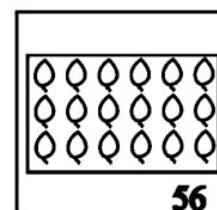
જિલ્લાની સીમા

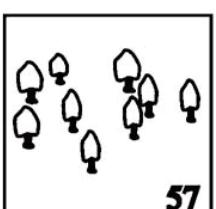
તાલુકાની સીમા

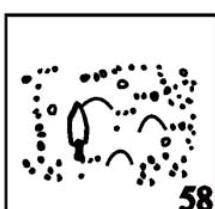
ઇવણી-મેધાન

વાડી કે બગીચો

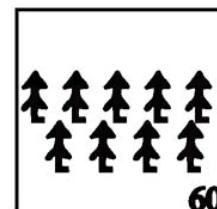
છૂટાંઘવાયાં વૃક્ષો

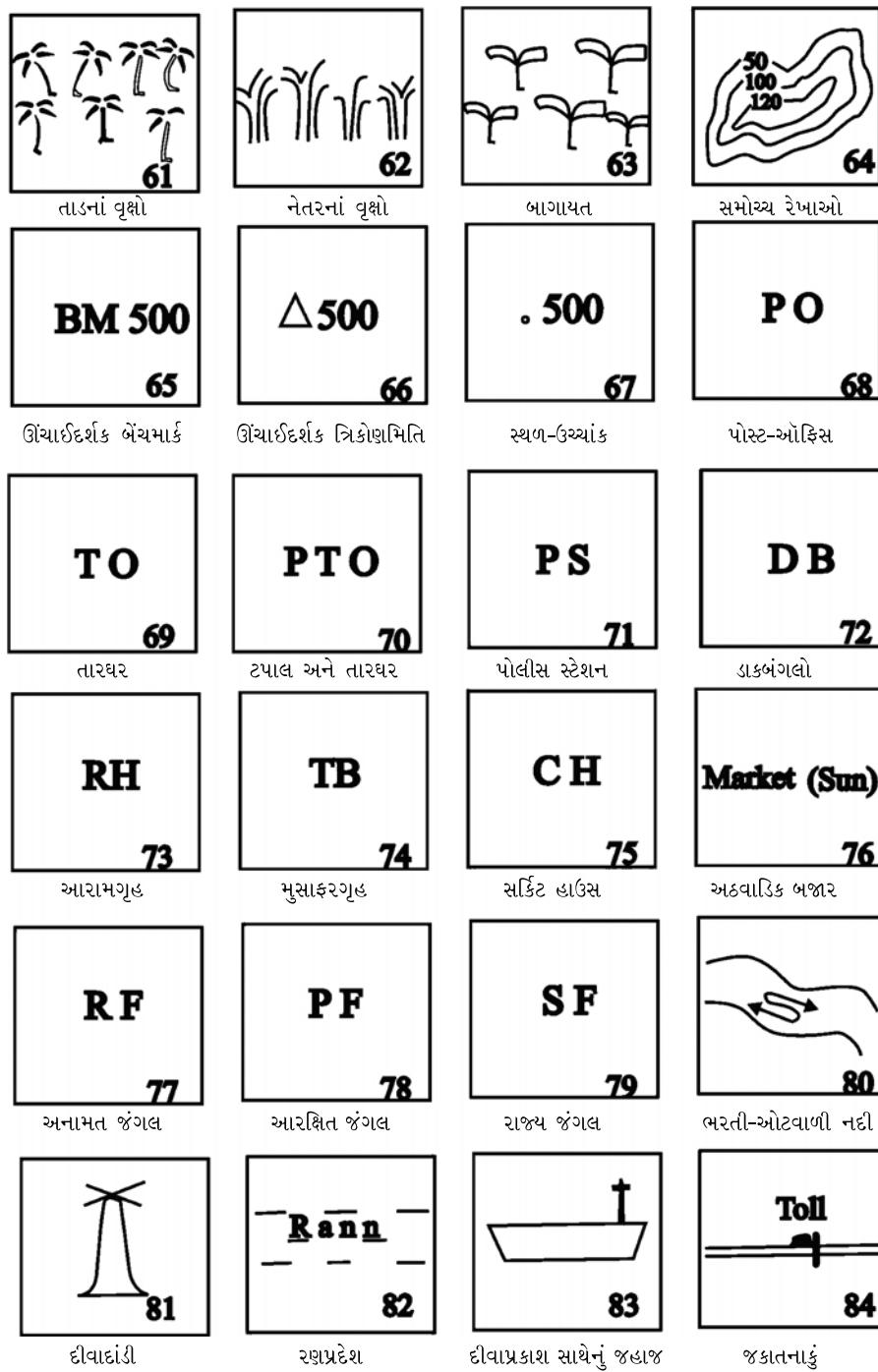
કાંઠળી વનસ્પતિ

ગૌચર વનસ્પતિ

શંકુદુમ જંગલ

17.2 રૂઢ સંખાઓ

નકશામાં દર્શાવેલા પરિવહનમાર્ગો તે પ્રદેશની મહત્વની માહિતી આપે છે. તેને આધારે વસાહતોની ગીયતાનો અંદાજ પણ આવી શકે છે.

સ્થળ વર્ણન (Topo Sheet) નકશાનું વાચન અને અર્થધટન

અહીં આ પાઠ્યપુસ્તકના અંતે આપેલ (17.3) સ્થળવર્ણન નકશાનું અર્થધટન રજૂ કરેલ છે. આ અર્થધટન સ્થળવર્ણન નકશા માટે નક્કી કરેલા મુદ્દાને આધારે કરવામાં આવેલ છે.

પ્રારંભિક માહિતી : ભારતનો આ એક સ્થળવર્ણન નકશો છે. એનો ઈન્ડેક્સ નંબર 46 A/5 છે. ગુજરાત રાજ્યમાં ઉત્તર આવેલા બનાસકંઠા અને મહેસાગા જિલ્લાના કેટલાક વિસ્તારો એમાં દર્શાવેલા છે. સપાઈ પરનો 23° 45' ઉત્તર અને 24° 07' ઉત્તર અક્ષાંશવૃત્તો તથા 72° 15' પૂર્વ અને 72° 30' પૂર્વ રેખાંશવૃત્તો વચ્ચેનો વિસ્તાર તેમાં આવરી લેવાયેલો છે. 1 સેમી : 500 મીટર એટલે 1 : 50,000ના પ્રમાણમાપ પર તૈયાર કરવામાં આવેલા આ સ્થળવર્ણન નકશામાં પ્રદેશનું સર્વેક્ષણ 1961-62ના વર્ષમાં થયું હતું સર્વ ઓફ ઇન્ડિયાના ભારતના સર્વેયર જનરલ બ્રિગેડિયર શ્રી ગંબીરસિંગની દેખરેખ ડેટન 1966માં આ સ્થળવર્ણન નકશાનું પ્રકાશન થયું છે.

પ્રાકૃતિક તત્ત્વો (Physical Features) : પ્રદેશનાં પ્રાકૃતિક તત્ત્વોમાં ભૂપૃષ્ઠ (1) જળ-પરિવાહ અને (2) ફુદરતી વનસ્પતિ વગેરે મુખ્ય તત્ત્વોને જેને રંગ અને નિશ્ચિત રૂટસંક્ષાઓ દ્વારા દર્શાવેલાં છે.

(1) ભૂપૃષ્ઠ : પૂર્વ અને ઉત્તર-પૂર્વ આવેલી થોડી ઘણી ખડકાળ ભૂમિ અને રેતીની છૂટીછવાઈ ટેકરીઓ બાદ કરીએ તો અંકદરે પ્રદેશનું ભૂપૃષ્ઠ સમથળ અથવા મેદાન ભૂમિનું છે. સમોચ્ચ રેખાઓ પણ આ બાબતને અનુમોદન આપે છે. નકશાની ચારે બાજુ સાંકડા હાંસિયામાં કંચાઈ રંગમાં દર્શાવેલા આંક જોતાં આ પ્રદેશની સમોચ્ચતા રેખાઓનો વધુ સહેલાઈથી અભ્યાસ થઈ શકે છે. બેંચમાર્ક (BM), ટ્રિકોણમિતિ, સ્થળ ઉચ્ચાંક (Spot hight) વગેરે પદ્ધતિ દ્વારા પણ જેને સ્થળોની ઊંચાઈ દર્શાવેલી છે. નકશામાં આ બધી ઊંચાઈદર્શક વીગતો તપાસતાં જણાય છે કે એના પૂર્વ અને ઉત્તર પૂર્વનાં ભૂતળ, પણ્ણિમ અને દક્ષિણ પણ્ણિમ પ્રદેશ કરતાં આશરે 40થી 80 મીટર જેટલી વધુ ઊંચાઈ ધરાવે છે. આ મુજબ પ્રદેશનો અંકદરે ઢોળાવ ઈશાનથી નૈર્જર્ત્ય તરફનો છે. આ પ્રદેશમાં થઈને વહેતી નદીઓના જલપ્રવાહની વહનનિદ્ધારણો પણ પ્રદેશના આ પ્રકારના ઢોળાવનો જ્યાલ આપે છે. સરસ્વતી, માયણી અને પુષ્પાવતી નદીઓએ ઉપરવાસની કંઠાની ભૂમિમાં ધોવાણકાર્યથી રચેલાં કોતરો આ પ્રદેશનાં ભૂપૃષ્ઠમાં સૌનું ધ્યાન ખેચે તેવાં છે. પ્રદેશના ઈશાન ભાગમાં કંચાઈ રંગનાં ટપકાં દર્શાવતાં શેડથી બતાવેલી છૂટીછવાઈ રેતીની ટેકરીઓ (રેતીના ઢ્વા) તથા છેક ઉત્તર-પૂર્વ એ જ રંગમાં દર્શાવેલ સંંગ રેતાળ ભૂમિ પણ આ પ્રદેશનાં વિશિષ્ટ ભૂમિસ્વરૂપો છે જે બનાસકંઠાની અર્ધશૂષ્ણ-અર્ધ રણ પ્રકારની રેતાળભૂમિનો પરિચય કરાવે છે. પ્રદેશનો ઘણોખરો ભાગ ખેતી ડેટન આવરી શકાયો છે તે બાબત પણ એના સમથળ ભૂપૃષ્ઠનો નિર્દેશ કરે છે.

(2) જળ-પરિવાહ : સરસ્વતી, અમરદાસી, માયણી (Mayani) અને પુષ્પાવતી આ પ્રદેશમાં થઈને વહેતી નાની નદીઓ છે. એમાં સરસ્વતી અને અમરદાસી (સ્થાનિક લોકો તેને ઉમરદાસી નામે ઓળખે છે.) આ પ્રદેશની મોટી નદીઓ છે. પ્રદેશના ઉત્તર ભાગમાં પૂર્વથી પણ્ણિમ દિશામાં સંંગ પટાડપે વહેતી સરસ્વતી નદીએ નાનાંમોટાં કોતરો રચ્યાં છે. મધ્યમાં એના ઉત્તરકંઠે આવેલ સિદ્ધપુર આ પ્રદેશનું મહત્વનું નગર છે. સિદ્ધપુરથી પૂર્વ ઉપરવાસના આ નદીના પટપ્રદેશમાં બારેમાસ પણી રહે છે. એટલે સરસ્વતી એટલા ભાગમાં બારમાસી નદી ગણાય છે, જ્યારે સિદ્ધપુરથી પણ્ણિમના એના પટ પ્રદેશમાં બારેમાસ પાણી વહેતું નથી, તેથી એટલા ભાગમાં હંગામી નદી છે. અમરદાસી, માયણી અને પુષ્પાવતી નદીઓ પણ હંગામી નદીઓ છે. અમરદાસી નદી સરસ્વતી નદીની શાખા નદી છે. ઉત્તરમાં ઘારેવાડા ગામ પસેથી શરૂ થયેલી માયણી નદી નૈર્જર્ત્યમાં વહીને અમરદાસી નદીને મળે છે. અમરદાસી નદી પણ નૈર્જર્ત્યમાં વહીને છેક પણ્ણિમે સરસ્વતી નદીને મળી જાય છે. એના ઉપરવાસમાં મધ્યપૂર્વ ભાગમાં છેક પૂર્વ ખડકાળ પ્રદેશમાંથી પુષ્પાવતી નદીનો પ્રવાહ શરૂ થઈને દક્ષિણ દિશામાં વહે છે. એના ઉપરવાસમાં બંને કંઠે કોતરો જોવા મળે છે. કોતરવાળી ભૂમિ ખેતી માટે ઓછી ઉપયોગી જણાય છે.

છેક ઉત્તરે આવેલું ભાલા સરોવર આ પ્રદેશનું એકમાત્ર મોટું અને કાયમી સરોવર છે જેનો ધેરાવો આશરે બે ચો કિમી છે. આ ઉપરાંત, પ્રદેશમાં સંખ્યાબંધ નાનાં તળાવો આવેલાં છે, જેમાંનાં ઘણાંખરાં હંગામી તળાવો છે. આ પ્રદેશનાં લગ્ભગ બધાં જ ગામતળ ક્ષેત્રમાં કે તેથી વધુ તળાવો કે નદીનાણાં જોવા મળે છે. આ પ્રદેશમાં નદીનાણાં, સરોવર કે તળાવોમાં પાણીની પરિસ્થિતિ જોતાં આ પ્રદેશમાં પાણી-પુરવઠાની સ્થિતિ નબળી જણાય છે. એથી જ બારેમાસના પાણી પુરવઠા માટે કૂવાનાં પાણી પર વધુ આધાર રાખવો પડે છે. આ પ્રદેશમાં સંખ્યાબંધ પાકા કૂવા અને કેટલાક પાતાળકૂવા આવેલા છે.

(3) ફુદરતી વનસ્પતિ : છૂટાંછવાયાં વૃક્ષો અને ઝાડી-ઝાંખરાંવાળું વનસ્પતિ આ પ્રદેશની મુખ્ય વનસ્પતિ છે. ખેતી પ્રદેશોમાં અને ગામોના વસવાટવાળા વિસ્તારોમાં છૂટાંછવાયાં મોટાં વૃક્ષો આવેલાં છે. જ્યારે કોતરવાળી અને ગામતળની સરકારી ગોચરોની જમીનમાં ઝાંખરાંવાળી વનસ્પતિ (Open Scrub) શબ્દસંક્ષા દ્વારા દર્શાવેલી જોવા મળે છે.

સાંસ્કૃતિક તત્ત્વો (Cultural Features) : આ પ્રદેશનાં સાંસ્કૃતિક તત્ત્વોમાં (1) માનવવસાહતો (2) પરિવહન માર્ગો અને (3) ખેતી તથા સિંચાઈની સુવિધાઓ આ સ્થળવર્ણન નકશામાં દર્શાવવામાં આવ્યાં છે.

(1) માનવ વસાહતો : આ પ્રદેશમાં ગ્રામીણ વસાહતો અને શહેરી વસાહતો જાવેલી છે. મોટા ભાગની વસાહતો કેન્દ્રીય (Centered) પ્રકારની છે. સિદ્ધપુર અને ઊંઝા આ પ્રદેશની મુખ્ય શહેરી વસાહતો છે. તીર્થધામો તરીકે પણ આ સ્થળો જાણીતાં

છે. પાક ધોરીમાર્ગો તથા મીટરગેજ રેલમાર્ગથી તેઓ એકબીજા સાથે તેમ જ દૂરના પ્રદેશ સાથે જોડાયેલા છે. હોસ્પિટલ, પોલીસમથક, પોર્ટ-ઓફિસ તથા તારઘર, આરામગૃહ વગેરે કેટલીક સુવિધાઓ આ શહેરી વિસ્તારમાં જોવા મળે છે.

ગ્રામીણ વસાહતો મોટે ભાગે એકબીજાથી ચાર-પાંચ કિમીના અંતરે આવેલી તેમ જ ધાણીખરી ગાડા માર્ગ જોડાયેલી છે. પૂર્વ તરફ ખડકાળ ભૂમિને લીધે ત્યાં ગ્રામીણ વસાહતો થોડી ઓછી છે. પ્રદેશમાં ચાર-છ ગામો વચ્ચે કોઈ એકાદ ગામમાં પોર્ટ-ઓફિસની સુવિધા જોવા મળે છે. ધોરીમાર્ગથી જોડાયેલાં સિદ્ધપુર, ઊંઝા અને ઉનાવા પોર્ટ-ઓફિસ તેમ જ તારઘરની પણ સગવડ ધરાવે છે. પ્રત્યેક ગામમાં એક કરતાં વધુ મંદિરો આવેલાં જાણાય છે. ગ્રામીણ વસાહતોના પ્રદેશના નૈऋત્ય ભાગમાં સંદેર, બાલીસણા, ડાબી, ટુંડવ બ્રાહ્મણવાડા, તેર વગેરે, વાયવ્ય ભાગમાં કુવારા, મેત્રાણા, સેદ્રાણા, તેનીવાડા, બરસીલા, દેખલી વગેરે, ઈશાન ભાગમાં નંદોના, નાનોસણા, પસવાણી, દલવાણા, લુણવા વગેરે અને અજિન ભાગમાં તરબ, ઐઠેર, કરલી, દાસજ, ભુણાવ વગેરે કેટલીક મુખ્ય ગ્રામીણ વસાહતો છે.

(2) માર્ગ-વ્યવહાર : આ પ્રદેશમાં મીટરગેજ પ્રકારના બે રેલમાર્ગ છે. બચાબર મધ્યમાંથી ઉત્તર-દક્ષિણ હિશામાં જતો પણ્ણિમ રેલવેનો મીટરગેજ રેલમાર્ગ ખૂબ મહત્વનો છે. તે દક્ષિણે 17 કિમી દૂર મહેસૂણાને અને ઉત્તરે 20 કિમી દૂર પાલનપુરને જોડે છે. સિદ્ધપુર અને ઊંઝા આ રેલમાર્ગ પર આવેલાં મુખ્ય રેલવે સ્ટેશનો છે. પ્રદેશમાં છેક વાયવ્ય ભાગમાં ઉત્તરે 3 કિમી દૂર કાકોસીને અને પૂર્વે 2 કિમી દૂર ઘાનાવાડાને જોડતો બીજો એક મીટરગેજ રેલમાર્ગ છે, જે પણ્ણિમાં આગળ જતાં પાટણને જોડે છે. આ પ્રદેશમાં મધ્યમાં ઉત્તર-દક્ષિણ જતા રેલમાર્ગની સાથે સાથે એક પાકી સડક (હાઈ-વે) આવેલી છે. આ માર્ગ પણ સિદ્ધપુર, ઊંઝા અને ઉનાવા વગેરે મોટાં મથડોને જોડે છે. બીજો એક પાકો રસ્તો પ્રદેશની મધ્યમાંથી પૂર્વ-પણ્ણિમ સણંગ પસાર થાય છે. આ માર્ગ પ્રદેશની કોઈ મોટી વસાહતને જોડતો ન હોવા છતાં પણ્ણમે 15 કિમી દૂર પાટણને અને પૂર્વે 13 કિમી દૂર ખેરાલુને તે આ પ્રદેશ સાથે જોડે છે. ત્રીજો એક પાકો રસ્તો ઊંઝાને પણ્ણમે નવા તળાવને જોડે છે અને ત્યાંથી આગળ બાલીસણા સુધી મોટર જઈ શકે તેવો મેટલવાળો રસ્તો છે. આ ઉપરાંત પ્રદેશનાં તમામ ગામોને એકબીજાની નજીકનાં ગામો સાથે જોડતા (નેણિયાં તરીકે ઓળખાતા) ગાડાના માર્ગો અને સમગ્ર પ્રદેશને આવરી લેતા મહત્વના માર્ગો છે. દક્ષિણે ઉનાવાથી ઉત્તર તરફ ઊંઝા અને સિદ્ધપુરને જોડતી ટેલિગ્રાફ લાઈન તથા વિદ્યુત-પુરવણાની લાઈન જોવા મળે છે.

(3) બેતી અને સિંચાઈની સુવિધાઓ : પૂર્વ અને વાયવ્યના ખડકાળ ભૂમિના પ્રદેશો તથા રેતાળ ટેકરીઓવાળી અને નદીકંદાની કોતરવાળી ભૂમિના પ્રદેશો બાદ કરતાં, આ પ્રદેશની લગભગ બધી જ ભૂમિ બેતી હેઠળ આવરી લેવામાં આવી છે. આ પ્રદેશના લોકોની એકમાત્ર મુખ્ય પ્રવૃત્તિ બેતી હોય એમ જાણાય છે. બેતી સાથે અહીં પશુપાલન પ્રવૃત્તિ પણ શક્ય છે. એમાં ખાસ કરીને પૂર્વ અને વાયવ્યના બિનાયેતીકી પ્રદેશમાં પશુપાલન પ્રવૃત્તિ વધુ વિકસેલી હોવાનું જાણાય છે.

અહીં સિંચાઈ માટે પાક કૂવા અને પાતાળકૂવાની સગવડો જોવા મળે છે. બેતી માટે વધુ ભૂમિપ્રદેશ ઉપલબ્ધ છે. ચોમાસામાં વરસાદાના પાણીથી થતી બેતી ઉપરાંત શિયાળે-ઉનાળે કૂવાની સિંચાઈનો ઉપયોગ થતો હોય એમ જાણાય છે.

ઉપસંહાર (Conclusion)

સ્થળવર્ણના આ નકશામાં આ પ્રદેશનાં પ્રાકૃતિક તથા સાંસ્કૃતિક તત્ત્વોને નિર્ધારિત સંશાઓ અને રંગપ્રાણાલી દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યાં છે. તેને લીધે આ નકશાનું અર્થધઘટન સરળ બન્યું છે. સમગ્રપણે આ પ્રદેશ ગ્રામીણ ભૂદૃશ્ય ધરાવે છે.

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના સવિસ્તર જવાબ આપો :

- (1) સ્થળવર્ણન નકશો એટલે શું ? તેની વિગતે જાણકારી આપો.
- (2) સ્થળવર્ણન નકશામાં અર્થધઘટન માટે કઈ વિગતોનો સમાવેશ કરવામાં આવે છે ? સમજાવો.

2. નીચેના પ્રશ્નોના મુદ્દાસર જવાબ આપો :

- (1) સ્થળવર્ણન નકશા-નિર્માણ કર્યાના તબક્કા જાણાવી પ્રથમ તબક્કાની નોંધ લખો.
- (2) સ્થળવર્ણન નકશાની ઉપયોગિતા જાણાવો.

3. નીચેના પ્રશ્નોના સંક્ષિપ્તમાં ઉત્તર આપો :

- (1) 'સ્થળવર્ષાન નકશા'ની વ્યાખ્યા લખો.
 - (2) સ્થળવર્ષાન નકશાનો 'સૂચકાંક' એટલે શું ?
 - (3) સ્થળવર્ષાન નકશામાં સાંસ્કૃતિક તત્ત્વોમાં કઈ કઈ વિગતોનો સમાવેશ થાય છે ?
 - (4) સ્થળવર્ષાન નકશામાં પ્રાકૃતિક તત્ત્વો એટલે શું ?

4. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર એક-બે વાક્યોમાં લખો :

- (1) ઈચ્છા : 1 માર્ગદર પ્રમાણમાપ ધરાવતા નકશાને ક્યા નામે ઓળખવામાં આવે છે ?
 - (2) ભૂમિ-સ્વરૂપોની ઊંચાઈ દર્શાવવા માટે સ્થળવર્ણન નકશામાં કઈ કઈ પદ્ધતિનો ઉપયોગ થાય છે ?
 - (3) ભારતમાં સ્થળવર્ણન નકશા તૈયાર કરતી સંસ્થા ક્યા નામે ઓળખાય છે ?
 - (4) સ્થળવર્ણન નકશામાં જેતીનું સૂચન ક્યા રંગ દ્વારા થાય છે ?
 - (5) આરક્ષિત જંગલો માટે કઈ રૂઢ સંજ્ઞા વપરાય છે ?
 - (6) નકશામાં જળ-સ્વરૂપો દર્શાવવા ક્યો રંગ વપરાય છે ?
 - (7) મંદિર દર્શાવવાની રૂઢ સંજ્ઞા દર્શાવો.
 - (8) સમોચ્ચાત્રા રૈખાઓ વચ્ચે ઊંચાઈનો તરફાવત કેટલો હોય છે ?

5. નીચેના પ્રશ્નો માટે આપેલા વિકલ્પોમાંથી સાચો વિકલ્પ પસંદ કરી ઉત્તર લખો :

प्रायोगिक कार्य

- નકશામાં વપરાતી રૂફ સંજ્ઞાઓ દોરીને ચાર્ટ બનાવો.
 - તમારા ગામ કે શહેરના નકશામાં આવેલાં જગ્યાશયો, વનસ્પતિ-સૃષ્ટિ દર્શાવતાં સ્થળ શોધી નોંધ તૈયાર કરો.

